

Lužické hory

Lužické hory

- plocha 180 km²
- jsou sz. pokračováním ještědsko-kozákovského pásma
- od Ještědského hřbetu odděleny Jitřavským sedlem
- nejvyšší vrchol: **Luž** (Lausche)-793 m n.m.
- nad relativně plochým reliéf se zvedá řada vysokých znělcových a čedičových kup
- vulkanismus byl podmíněn tektonickými pohyby, které rozlámaly původně souvislý povrch (paleogenní zarovnaný povrch) a mírně vyzdvihly pruh Lužických hor nad Žitavskou pánev

Luž (793 m n.m.)

- Fonolitová kupa vypreparovaná erozí z křídových pískovců
- Poprvé je uváděna v roce 1538 jako Spitzberg (Špičák)
- místními lidmi z německé strany hor byla také nazývána

Mittagsberg (Polední hora), protože ve Waltersdorfu stojí slunce nad vrcholem právě v poledne.

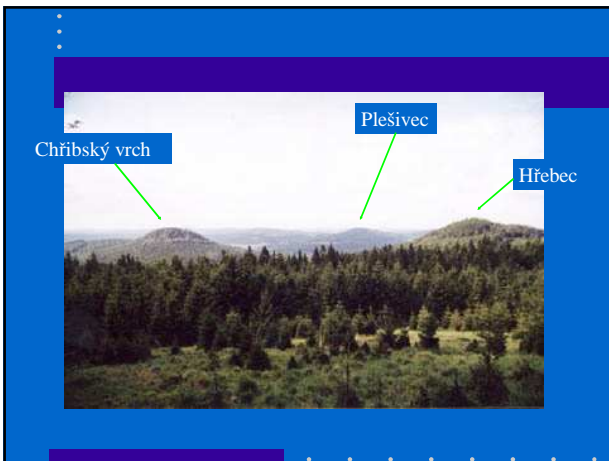
Luž

- leží na **hlavním evropském rozvodí**
- přes vrchol Luže vedla odedávna zemská hranice mezi Čechami a Lužici, dnes státní hranice
- na jihovýchodním úpatí hory je osada Myslivny s lyžařským areálem - Lužická bouda (650 m n.m.) - rekreační osada Horní Světlá

centrální část Lužických hor charakterizují vypreparované subvulkanity, prorážející křídové sedimenty a vytvářející významné dominanty

Jedlová (774 m n.m.)

- třetí nejvyšší hora Lužických hor
- pojmenována byla podle jedlových lesů, které ji pokrývaly ještě v roce 1890, kdy byly podnětem ke stavbě rozhledny
- zbytky vrcholového lesa jsou silně poškozeny prům. exhalacemi a sjezdovkami na sv. svahu
- lyžařský areál v osadě Rozhled.

Hvozď (749 m n.m.)

- jeden z významných vrcholů Lužických hor
- výrazný dvouvrcholový znělcový hřbet
- leží na státní hranici
- Na jihozápadním svahu jsou velké pískovcové lomy
- na vrcholu 25 m vysoká rozhledna

pohled od jihovýchodu

Ptačinec (kóta 673)

- izolovaná skála věžovitého tvaru
- na čs-německé hranici
- 4,5 m vysoká
- skálu tvoří křemencové pískovce, hrubě zrnité
- skála je proniknuta hustou sítí silně silicifikovaných tenkých poloh, které selektivně vyvětrávají jako tenké římsy
- Na vrcholu skály se vyskytují dvě dokonale vyvinuté skalní mísy až 0,35 m hluboké

Návrší Bučina (534 m n.m.)

- křemenné pískovce březenského souvrství na okraji plochého návrší Bučina u Hraničního rybníka
- pukliny člení pískovce do bloků, zřetelně posunutých gravitačními pohyby

Izolované skalní stěny - Starý mlýn

- křemenné pískovce březenského souvrství
- morfologicky výrazně rozčleněný okraj pískovcové plošiny
- relativně 40-45 metrů nad nivou Rousínovského potoka

Antropogenní tvary

- zarostlá pinka na plochem návrší
Bučiny u Hraničního rybníka
- Plošina v okolí hřbetu je až k samému okraji pokryta více jak 100 mělkých kutacích rýh s nízkými odvaly
- Okrouhlé jámy jsou zřejmě pozůstatky těžebních jam (pravděpodobně po těžbě prozeleznělých pískovců)

Zelený vrch (586 m n.m.)

- 1,5 km sv. od Cvikova
- výrazný zalesněný znělcový kopec
- jiný název Drnovecký vrch
- vrcholová část: znělcová kupa
- v podloží: křídové pískovce
- na severním svahu je několik pískovcových skal, z nichž nejvýznamnější se podle dávného pálení mlířů nazývala **Uhlířská skála** (Köhlerstein, 471 m)

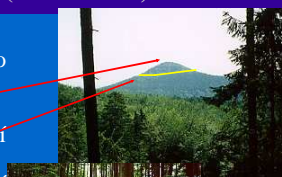
Zelený vrch - antropogenní tvary

- ve skále vytesaný starý sklep
- tvoří jej 2 asi 40 m dlouhé rovnoběžné hlavní chodby, uprostřed vzájemně propojené další chodbou
- účel sklepa není znám, ale pravděpodobně mohl sloužit k uchování ledu pro nedaleký cvikovský pivovar
- v jednom z lomů vybudoval v roce 1920 cvikovský ochotnický spolek **lesní divadlo**

Jezevčí vrch (665 m n.m.)

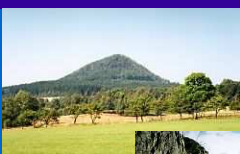
- 1,5 km jz. od Heřmanic
- staré jméno Limberk nebo Jílový vrch
- znělcový vrchol
- vystupuje nad podložní křídové pískovce
- na z. úpatí rokle a skalní stěny v pískovcích
- k JV vyběhají z masivu Jezevčího vrchu 2 hřbety s čedičovými vrchy:
 - **Dubina** (467 m)
 - **Dubový vrch** (469 m)

měsíčnice vytrvalá

Klíč (760 m n.m.)

- Strmý znělcový kužel (760 m) nedaleko Svoru
- výrazně převyšuje okolí
- vrcholová skalnatá plošina na

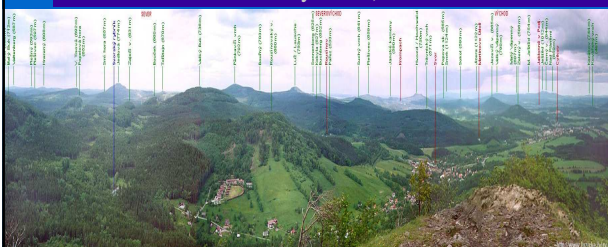

Klíč

Skalní stěna (60 m vysoká) s balvanovým mořem

Výhled z Klíče k severovýchodu (na hlavní hřeben Lužických hor)

Ledová jeskyně

- malá puklinová jeskyně na severním svahu Suchého vrchu (641 m) nedaleko přehrady Naděje
- vznikla mrazovým zvětráváním hornin
- znělcové skála rozpukala a byla překryta rozsáhlým suťovým polem
- jeskyní tvoří svislá puklina na povrchu utěsněná sutí a hlínou, v níž je znemožněna cirkulace vzduchu
- jediným otvorem v horní části jeskyně vniká v zimě dovnitř těžší chladný vzduch, který pak vyplňuje jeskyni po celý rok a udržuje v ní stálou teplotu blízko bodu mrazu
- z par v ovzduší i z prosakující vody se vytváří jinovatka, ledové náteky, rampouchy a podlahový led, jehož mocnost v nejnižším místě jeskyně někdy dosahuje až 2 m
- ledová výzdoba je nejbohatší v předjaří, v létě se většinou udržuje jen podlahový led

Ledová jeskyně

- v roce 1966 byla vyhlášena chráněnou přírodní památkou
- jeskyně je hluboká 6 m, až 30 m dlouhá a 2 - 4 m široká
- vchod je asi 6 m nad dnem zhruba uprostřed jeskyně
- vpravo od vchodu je delší, téměř rovná chodba, končící několika plazívkami
- levá část: hůře dostupná

PP Naděje
0,30 ha
